

Sygn. akt: I 1 C 1060/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 4.355,50 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądzoną w pkt I kwotę rozkłada na 23 raty, pierwsze 22 raty w kwocie po 200 zł (dwieście złotych) zaś ostatnia 23 w kwocie 140,10 zł, płatne miesięcznie do dnia ostatniego miesiąca, począwszy od miesiąca następnego w którym uprawomocni się niniejsze orzeczenie, jednocześnie zastrzegając powodowi prawo do naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności w którejkolwiek rat.

IV. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. K. kwoty 8.803,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2016 do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że roszczenie wynika z umowy zawartej przez pozwanego z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. j.

(pozew – k. 2-3)

Pozwany zakwestionował wysokość roszczenia żądanego przez powoda oświadczył, że uznaje je jedynie w części i wniósł o rozłożenie należności na raty oraz odstąpienie od obciążania go kosztami procesu.

(protokół rozprawy z dnia 23 listopada 2016 r. – k. 43)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 sierpnia 2014 r. pomiędzy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą we W. a pozwanym Z. K. doszło do zawarcia umowy pożyczki na kwotę 6.000 zł. Pożyczka nie została spłacona w całości.

okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami niesporny. Przy jego ustalaniu Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, a także na podstawie niekwestionowanych oświadczeń strony pozwanej. Dowody te uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron nie negowała ich mocy dowodowej.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że strony łączyła umowa o pożyczkę i że nie w całości została spłacona. Poza sporem pozostawało również, że po stronie pozwanej, w związku z zawartą umową, powstało zadłużenie.

Wobec tego, że powód nie przedstawił dowodów wskazujących na wysokość zadłużenia, zaś pozwany uznał powództwo jedynie do kwoty 4.355,50 zł, Sąd w pkt I wyroku na mocy art. 720 k.c. uwzględnił żądanie pozwu jedynie w części uznanej przez pozwanego, zaś w pozostałej części oddalił powództwo.

Powód dochodził kwoty 8.803,20 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Oczywistym jest, że również w zakresie żądanych odsetek pozew jest w pełni uzasadniony.

Na mocy zaś art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala, więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być nie tylko obiektywne, ale również spowodowane działaniem samego dłużnika.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek dający podstawę do skorzystania przez Sąd z dobrodziejstwa art. 320 k.p.c. Przemawia za tym przede wszystkim zła sytuacja materialna pozwanego obciążonego wieloma egzekucjami komorniczymi.

Sąd rozkładając pozwanemu zasądzone świadczenie na raty miał na celu nie tylko uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, ale również umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Uwzględniając realne możliwości finansowe pozwanego, ale także mając na względzie interes wierzyciela w uzyskaniu w możliwie krótkim czasie całej zaległości, Sąd zasądzone świadczenie rozłożył na 22 rat kształtujących się na poziomie: 21 pierwszych po 200,00 zł każda, zaś ostatnia w kwocie 140,10 zł - płatnych miesięcznie do dnia ostatniego każdego miesiąca poczynając od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia, z zastrzeżeniem odsetek ustawowym za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat od dnia następnego po dniu wymagalności każdej z rat do dnia zapłaty. Zdaniem Sądu, przyjęcie takiej wysokości poszczególnych rat

umożliwi pozwanemu spłatę zadłużenia w terminach określonych wyrokiem i jednocześnie nie pozbawi jej środków niezbędnych do utrzymania.

Orzekając o kosztach procesu Sąd miał na uwadze, że sytuacja finansowa pozwanego jest zła, co zostało już przeanalizowane i uwzględnione przez Sąd przy rozkładaniu zasądzzonego świadczenia na raty.

Mając na uwadze powyższe, a także kierując się tym, że ewentualne zasądzenie od pozwanego kosztów procesu obciążałoby ją ponad miarę, Sąd w pkt IV wyroku uznał, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek i na zasadzie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu.